

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG.

Abonnement:

Drie maal per week 6 franks per jaar
Twee maal per week 12 „ „ „ „
Een maal per week 24 „ „ „ „
Een blad afzonderlijk 40 centimes.
De abonneeaten zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 25 cent per drukregel.
Reclamen, notissen en andere artikelen
voorheen of binnen in het blad: 1 fr. den
drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij
M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit
blad.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's
donderdag en 's zaterdags.
Alle toezendingen van brieven, geld of
aankondigingen moeten franco gezonden worden
aan den uitgever, Grootte Markt,
n° 37-39, te Tongeren.

Premie aan de lezers van den POSTRIJDER.

De Postrijder is het oudste blad van
Limburg.
De Postrijder is het grootste blad van
het Vlaamse land.
Het formaat van den Postrijder is
dubbel van dat van andere bladen.
De Postrijder geeft dus in een nummer
zoo veel en zoo meer te lezen, dan andere bladen
in twee nummers.
Een blad dat drie maal per week verschijnt
voert den prijs van 6 FRANKEN 's jaars, en
daarboven nog KORTLEVEN hun
PORTRET in OLIEVERF aan zijne geabonneerden
geeft, om dat te vinden moet men bij den
Postrijder komen.

Ziet, in de aankondigingen, het model van
bewijs van inschrijving, door de diverse schrijvers
terug te zenden aan den uitgever van den
POSTRIJDER, Grootte Markt 37 en 39 te Tongeren.
Men kan ook het bedrag van den abonnements-
prijs in drie postbode omzendingen, om den
POSTRIJDER regelmatig te ontvangen.

Mits opleg van 1 frank heeft elke persoon
die zijn abonnement voor 1899 vooraf betaalt,
recht op een exemplaar van de **Uitlegging
der Gemeentewet van België**
VAN DEN 30 MAART 1895, met bijvoeging van
alle veranderingen welke latere wetten er aan
toegebracht hebben en opbeleving der moeilijkheden
die zich in de toepassing kunnen aanbieden, door
M. COLLEE, VRIJES VERKEERDE EN VER-
STREKKE CITIENAR.
De prijs van dit werk is in den boekhandel
bepaald op 50 fr. Voor de GEABONNEERDEN
van den POSTRIJDER, die hun abonnement
vooraf betalen, is het verkrijgbaar voor 1 fr.
Doch deze gansz tal maar duren tot het einde der
aankomende maand Januari.

Buitengewone PREMIE AAN ONZE GEABONNEERDEN

PORTRET IN OLIEVERF

Alle geabonneerden aan den POSTRIJDER,
oude of nieuwe, hebben recht op eene artistieke
premie, van het grootste belang.
Iedergevee overeenkomst welke wij gesloten
hebben met **M. Th. LAPORTE**, kunstschil-
der van talent, zal ieder onzer geabonneerden
kosteloos recht hebben op zijn **PORTRET**
IN OLIEVERF (zoo groot portret visitaair) op
houten paneel, 14 x 20, zonder kader.
Ofwel op eene prachtige premie, van eene waarde
van 25 fr. VOOR FR. 6.50. Deze
premie bestaat in een PORTRET in OLIEVERF,
met aanzienlijke verhoging der modieuze visita-
kaart, in eene prachtige gouden en fluweelachtige
kader, stijl **rococo**, grootte 32 x 28 en
geeft recht: 1° op de volstrekte gelijkstelling, ** op
de ongeschonden terugafgaf der modieuze photogra-
phen.
Om eene dezer premien te bekomen, is het vol-
doende aan den schilder eene goede photographie te
sturen, vergezeld van een premie-bon.
Dit bon, dat al de noodige inlichtingen inhoudt,
zal door ons verzonden worden aan elken geabonnee-
erden die er de aanvraag zal van doen aan den
uitgever van den POSTRIJDER (onder voor-
waarde er eene postzegel van 10 centimes bij te
voegen om de verzendingskosten te dekken).

PROEVEN DOER BIJZONDERE PREMIE ZIJN VRIJGEWIL- GESTEL IN DE BURELEN VAN DEN POSTRIJDER DER PROVINCE LIMBURG, Grootte Markt, 37 & 39, te TONGEREN.

DE HUT

ONKEL TOM

54de VERTOLG.
NEGEN-EN-TWINTIGSTE HOOFDSTUK.
DE NALATENSCHAP.

Men hoort dikwijls van de droefheid der negers-
slaven over het verlies van een goede meester, en
maar al te veel reeds hebben zij om bedroefd
daarover te zijn, wat geen schepsel op loods
aarde kan ongelukkiger en hulpelozer achter-
blijven dan een slaaf in zulke omstandigheden.
Het kind, dat zijn vader heeft verloren, heeft
ook de bescherming van een bestaansde van die
der wet; het is iets en kan iets, het heeft een
positie en erkende rechten; de slaaf heeft niets
daarvan. De wet houdt hem in alle opzichten
voor een geheel zonder rechten als een
baal koopwaren. De eerste mogelijke erkenning
der verlangens en behoeven van een menschen-
lijk onsterfelijk wezen, die hem een deel valt, heeft
bij al de oppermachtige wilkeur van zijnen
meester te danken. Dit werd iedereen en de slaaf
het best van allen, en hij gevoelt dus, dat hij
kan een heff, om een grillig en tirannisch meester
te vinden, tegen een om een geachtig om
menschenwaardig heer te bekomen. Daarom is het,
dat de rouwklacht over een goed meester zoo luid
en lomp is, en wel zeer aangem.
Toen St-Clare de armee uitliep, werden al
zijne onderhoorigen door verlatenheid schrik
overstapelt. Hij was zoo in een oogeblik in den

Bericht.

Op aandrang van het bestuur der postrijder,
moet het nog op de aandrang van werk die zich
voortvloeit van de **Postrijder**, die dit jaar op
zondag valt, zal de Postrijder aanteaanden vrijdag
in plaats van zaterdag verschijnen.
Wij verzoeken de personen die verlangen aan-
kondigingen in ons verspreidde nummer te
plaatsen, en ons den tekst van te doen gezonden,
doordien de aanteaanden, ten laatste
in drie vervoerden, is het ons omzorgelijk
ons blad van doordien aanteaanden, worden
regelmaticz zonden ontvangen, worden
verzoekt er ons onmiddellijk kennis van te geven.

TONGEREN, DEN 24 DECEMBER 1898.

Van alles wat.

Er wordt elke dagen in België voor
410.000 frank geener gedronken. Dat
maakt 250 miljoen per jaar.
Met zulke som — zegt een konfiter
— zou men alle Belgen van 60 jaar een pen-
sion kunnen geven van eenen frank daags.
Als men van het heel België de staats-
pensioenreder afrekent, alsook deze
wilke, uit hoofde hunner fortuin, geen pen-
sion noodig hebben, zouden er, bij den
frank daags, nog wel eenige centiem bij
komen.
Doch, als nu de geneverdrinkers, welke
wezenlijk gebruik maken van dien moord-
digen drank, daarvan wilden afzien, de-
zouden zeker wel in hunnenouden dag
geen bezitten om legen armoede gewaar-
borgd te zijn.

De Etolie Belg beweert dat de liberalen terug in 't bezit willen komen van de manda- ten welke de « klerikalen » hun afgetroefd hebben.

De Etolie vergist zich nog niet weinig.
Schier overal waar de liberalen vroeger
meester waren, worden nu de socialistes
gekozen en daar waar de katholieken kans
van winnen hebben, worden de socialistes
door de liberalen geholpen.

Dat bewijst één zaak, te weten: dat het socialisme de natuurlijke afstammeling van het liberalisme is.

Zonder onrustwekkend te zijn, laat de
gezondheid des konings te wenschen. Er is
meer dan zijnen versterkten voet, die hem
overigens niet belet had het jaargeijde
zijner moeder bij te wonen, en later ook de
requisities, geestelieker door den paus-
lijken nuntius, ter aeternust van de keizerin
van Oostenrijk.

Zijne gedwongen opspuiting valt hem zwaar en het ontgevoegen dat zulks hem ver- oorzaakt heeft zijn algemeene toestand wel eenigzins aangetast.

Het is overigens niets ergs. Wat Z. M. het meest hindert, is behoefte te zijn van zijnne wandeling, die nuttige afleidingen voor zijn bureelwerk.

KERSTMIS.

Gebruiken en plichtigheden.

In verscheidene landen, en voornamelijk in het
zuiden van Frankrijk, in Provençe, maakt men
in de kerken en in bijzondere huizen een soort
van Theater, waar wasson beeljes, met veel smaak
gekleed, de Geboorte van Christus tusschen os
en ezel, de Aanbidding der Herders, die der Ko-

blief en de kralch zijner jeugd oerzegeeld. Elke kamer en galery van het huis weergalude van het snikken en gillen der wanhoop.

Maria, vier zevenogstend door hare wekelijke
bezoeking gebeld was ondersteld, had niets om
haar bij diev schick te ontfermen. Toen haar
echtegenoot den lasten snik g. l. kreeg zij Barthe-
lemy en hij, met wien zij door den heiligen
huwelijksband was verbonden, was voor altijd
van haar geschieden, zonder dat het zelfs mogijk
was geweest een afscheidwoord te spreken.
Ophelia was met hare eigenaardige gestrickt
en zelfbeversching tot het laatste toe bij haer
neef geblyven, geheel on, geheel on, geheel on-
pleetendheid om het weinige te doen, dat er nog
gedaan kon worden, en had met geheel haar hart
ingestemd in het teedere en vurige gebed, dat
door des armen slaaf voor de ziel van zijnen
sterfende meester werd opgezonden.
Toen men hem schikte voor zijne laatste rust,
voed men op zijne borst een eenvoudig medailon,
dat met eene zeer opgespon. Daar in was het
miniatur-portretje eener vrouw van edele schoone-
heid, en aan de schietrijde onder het glas een
klei donker haar. Zij plaasten het weder op de
leevende borst, stof bij stof, die treurige over-
blijfselen van vroegerer dagen, die het nu koude
hart eens zoo warm hadden doen kloppen.
Toen's geheel niet was met geschieden aan de
rouwlijch versuld, en terwijl hij aan dat leev-
ende stof de laatste denkeren brues, dacht hij
niet eens aan den plotselinge slag, die hem in
bepoelste slavernij had gelaten. Hij wilde zich
gerust over zijnen meester: want in dat uur, toen
hij zijn gebed in den boezem van zijnen vader
had uitgestort, had hij in zijn ziele een ant-
woord toe ten opzichte, dat zijn gebed bevre-
digde. In de diepte van zijn ziele lieft hij naar
bij het wils van de volheid der goddelijke liefde
kussen bevatten, want een orakel had aldus
geschreeven: Hij die in de liefde blijft, blijft
in God en in hem. Toen hoopte en vertrouwd
en was gerust.
De legalistische liep af met al haven naar
zwart krijt, van gebieden en droeve gerichten; en
de kuis, triefelie geloven van het dergelijken
toedien weder oerzegeeld, en toen kwam de vijf-
de wijer opden we schietrijde staag op: Wij moet
er te gaande worden.
Deze vraag kwam bij Marie op toen zij, in een

nieu, jaels de plichtigheden der opoffering
in den Tempel verhooren; op elken dezer first-
dagen, verplaat men de plaats van de personen.
Wat met er is, in de kerken, die dit jaar op
zondag valt, zal de Postrijder aanteaanden vrijdag
in plaats van zaterdag verschijnen.
Wij verzoeken de personen die verlangen aan-
kondigingen in ons verspreidde nummer te
plaatsen, en ons den tekst van te doen gezonden,
doordien de aanteaanden, ten laatste
in drie vervoerden, is het ons omzorgelijk
ons blad van doordien aanteaanden, worden
regelmaticz zonden ontvangen, worden
verzoekt er ons onmiddellijk kennis van te geven.

Meelwormen kweeken.

Het kweeken van meelwormen is eene zeer
geschikte bezigheid voor vrouwen, die zeer
bijzondere nutten waakt het vraag niet veel
tijd en levit bij goede opbrengst en geregelden
afzet, goede winst op.
In Duitsland, is de prijs tusschen Juli en
Augustus 6 frank per 5 ons; in December en
vaderle maanden 2 1/2 frank. Koop in iedere
vogelhandel en ook bezitter van voliers.
Wij men brood aanzien, dan plaats men in
het voorjaar een aantal meelwormen in groote
potten of in kistjes, waarvan de binnenwanden
van hout of kleef zijn, en het opzorg-
pen der wormen te belieten. Op den bodem van
pot of kistje, legt men eerst eene laag zemelen,
daar in worden (niet meer dan 30 stuks);
bovenop wordt eene oude wollen lapen en ook
eenige rapen.
Naar gelang de verzorging, veranderen de worm-
men alle verrijdingen dagen van jaar. Als zij
zoo volwassen zijn, worden zij in Juni-Augustus
op den tijdstip met een poppen van witte
kleur bovenop liggen, en ongeveer 14 dagen
ontwikkelend zij zich tot vlinders, die eerst wit
en later bruin worden. De vlinders zijn in
de meeste tijden in de kleine vrouwen.
Nu begint de eigenlijke cultuur, daar de
vlinders nieuw brood voortbrengen. Hebben zich
gevoert kevers ontvikkeld, dan lege me voort-
durend in hier gedoopte wollen lapen in de kist,
om de vlinders drinken te geven.
De kisten of potten moeten in eene warme
plaats staan. Als acht dagen niet een er
naar om te leggen en er oud brood en zemelen bij
doen laten en studek met zijde.
Tot het eene halfjaar is, waartoe is toe te
beredigen, het volgende cijfers. Ongeveer
verkeert is in die tijd opbrengst van meer dan
12 fr. per jaar. Het werk is niet griezeliger dan
het kweeken van zijdewormen.

Gemeenteraad van Tongeren

Zitting van zaterdag 17 December 1898.
Tegenwoordig: MM. METERS, burgemeester,
DELVOIE en INDERKX, schepenen, DEKERS
DELVIEUX, GHEUSEL, MOYAR, NEVEN, VANDEN
BOSSCH, VANINCROOY en VOSSCKE, leden.
Het proces-verbaal der vorige zitting wordt
gelezen en goedgekeurd.
MEMORIEELINGEN.
Inwoners der Hasselstraat en der omringende
wijken vragen dat de tram Cortess in Tongeren
langs den Bilschcraatsteegwiel tot aan de
Bilschcraatpoort zou geleid worden, om alzo langs
den landweg de stalle van den buurtvoorwerk te
beroken. Zij vragen dat de tram niet op geleid
worden langs den kiezeweg, welken het kerkhof.
M. DELVOIE zegt dat er nooit kwestie geweest
is den tram langs den kiezeweg van het kerkhof
te doen loopen, indien er een kwestie was, zou hij

zullen wij ons aanranders de er niet doen hun
te antwoorden. Overigens, hante zullen kan
digen niet bereiken tegen dewelken zij gericht
zijn.
NIEUWS
uit de stad en de omstreken
Morgen, Hoofdst van Kerstmis, zal het
Zanggenootschap der H. Familie, om 3 ure
's morgens, in O. L. V. Kerk, de plechtige Mis
van de H. Theresia, met drie massasmen te
orkest, uitvoeren.
Na d' Mis, Kerstlid, solo voor harystomen en
kooren, woorden van M. Massar, muziek van A.
Hilborn.
Om 10 ure, Hoogmis van Van Weber, voor
soli, gemengde stemmen en orkest.
Onder het lof:
Jeu duels *memoria* J. Rigas.
Alma Redemptoris Jasparr.
solo van soprano en koor.
Genotrio E. Laminee
Zooals wij het in ons laatste nummer aange-
kondigd hebben, heeft het **Conservatorium
van Luik**, in zijn concert van
zaterdag, de **Cantate d' N. D. de Tongres**, van M.
Duyssens, leeraar bij het Conservatorium en be-
stuurder des Harmonie van de Concordia te
Tongeren, doen uitvoeren.
Vele onze med-burgers, liefhebbers van
goede muziek, wouden dit prachtig fest bij. Zij
zijn evenwip om te verklaren dat het gewoont
van M. Duyssens eene schitterende bijval ge-
noet heeft.
Wij ropen de aandacht onzer lezers op de
schitterende vertooning, welke de meesters van
het **St. Josephsconservatorium**, tezo-
maande 28 December om 7 1/2 ure, in de groote
zaal der Concordia inrichten.
Wij deelen verder het programma mede, dat
zooz wel samengesteld is, dat eene buitenge-
wonen bijval zal genieten.
Er zal veel volk die dag in de Concordia zijn!

Op de markt van Tongeren van donder-
dag, den 23 december, 22 koreien en
kalveren, 0 schapp, 249 vette varkens, 1538
magere varkens.
Pringen. — Laatste in mandje avond,
gal de heer P. Derwa, landbouwkundig ingenieur
van den Staat, alhier in de gemeentebestuur, eene
Blnke voordracht over de « Klaverrot », in
eene veel doordacht en overtuigend taal, zette
bij onze landbouwers aan te worden in groot
getal, de schoolaar was er i. zich op het kweeken
der dierren toe te leggen, ten eide-nog eenige
winst, op huidige dag, te kun en makke, doch,
vervoerd de voordrachtouder, de zroot-stron-
kisten van de landbouwers dezer str-o-k zij:
1° te weinig gebouwen; 2° te weinig stallen en
ten 3° te weinig veiens.
Een middel, zegde hij, om het halste gebrek,
omissies te verhoopen, is het zamen van de
verschillende klaverorten, welke veel en zeer rijk
voortel brennen, voor alle gronden geschikt zijn
en welke dezelven verrijken in: potasch, phos-
phoor, stikstof en ozonik-beraanddelen.
Vervolgens spreekte de heer Derwa over de
verschillende klaverorten, over de hoefvecht
te gebruiken naar de heerde, alsmede over de
samenstelling, welke de landbouwers per hectare,
dieren aan te weiden, hoe zij te moeten be-
zorgen, en op den afker zamen.
Ook nam die voordracht over de voortgang
bij verspreiden van klaverzaden en het zamen
aanhoorders aan noodt vermits zaad te koopen en
nog minder het te zamen.
Ten slotte, behandelte hij de verschillende wijzen
om den vijand van den klaver, af te weeren en te
verdelgen.
Hij raadt, ten laatste, zijne aanhoorders aan de
verschillende klaverorten, over de zaaizig,
onder elkander te mengen, om, zoo doende, een
goed beest klaverland te b-koomen. Daar waar
soms de eene soort niet pakt, lukt eene andere
soort eene zeer rijk.
Ik reken mij den tolk der aanwezigen, om den
heer Derwa te bedanken voor de leerrijke voor-
dracht welke hij ons komt te geven. Menige land-
bouwer zal er, op tijd en stond, zijn niet uit witen
te trekken en zoo doende, heeft de voordracht-
gever eene waren dienst aan ons, landbouwers,
bewezen.
Het ware te wenschen dat zulke voordrachten
talrijker gege-n-worden om alzo den kniepen-
den landbouw eene behulpzame hand toe te
reiken.
EEN AANZIEKELIJK BOEK,
F.

ONZE LEZERS

zullen zeer wel begrijpen dat wij niet meer
antwoorden op de aanvallen van zeker blad, dat
zijne katholieke noot en weeklijks de geachte
hoofd Maan, niet, bedenk dat als ik kiesheid en
schuchter en bij een jong meisje verdoet, zij
spiegelt tot alle slechtheid in staat moet worden.
— Kiesheid! zegde Marie, met een lach;
een mooi woord voor zulken als zij! Ik zal haer
leeren dat zij met al hare sirs niet bezit is in
de volste d' langs de straat loopt. Zij zal zich
bij mij geene sirs geven.
— Gij zult bij God verantwoordelijk zijn voor
zulk een verwoedheid, zegde Ophelia.
— Weerdigheid! Ik zou wel eens willen weten
waar hij die weerdigheid vindt. Ik heb een bevel
gegeven voor maar vijftien dagen, en hem nog
gegeeft om zo licht te geven. Ik denk toch dat
daarin geene weerdigheid steekt?
— Geve weerdigheid! zegde Ophelia. Ik ben
zeker dat ieder meisje veel liever in eens dood
zou willen zijn.
— Zoo zou het iemand met uw gevoel konnen
voorkomen; maar al die schepsels worden er aac
gevoeren, en het is de eerste manier waarop er
orde onder haer kan worden gehouden. Als zij
eens denken dat zij zich aars van kiesheid en
dat alles kunnen geven, nemen zij een looppet
u, gelijk mijne bestienoed altijd gedaan hebben.
Ik ben nu begonen met haer anders te leeren, en
ik zal haer spoedig allen doen begrijpen, dat ik
een evoged zal zenden, om gezegeerd te
worden als de ander, als zij niet oppassen, zegde
Marie, glanzend om zich beziende.
Jae lieft haar hoofd haagen en kromp ineen
toen zij het beviel, want zij voelde dat het
bijzonder op haar geant was. Miss Ophelia bleef
e menzialis zinnen, alsof zij een of ander on-
tpi-ff-ff beest had ingezomen en op het geant
was om te leeren. Toen bedekte de hoo-
peltouloos een woordenstrijd met een mond van
karakter was, knoopte zij hare lippen vast-
sticht, stond op en ging de kamer uit.
Het was hard naar Rosa te moeten gaan
om haer te zeggen, dat zij toch niet voor haer don-
ker. Kort daarop kwam een der slaven zeggen
dat zij e meesters hem g'list had, Rosa naar
hem keu en schreeven, werd zij daar-om g'gespelt.
Eenig dader later stond M. p'inzend onder
eene der galerien, toen Adoff bij hem kwam, die

manieren, tot zij vergeten heeft wat zij is; en ik
had haer eens g'eten, die haer wel van hare
verheffing g'eten zal, naar ik denk.
— Maar, nicht, bedenk dat als ik kiesheid en
schuchter en bij een jong meisje verdoet, zij
spiegelt tot alle slechtheid in staat moet worden.
— Kiesheid! zegde Marie, met een lach;
een mooi woord voor zulken als zij! Ik zal haer
leeren dat zij met al hare sirs niet bezit is in
de volste d' langs de straat loopt. Zij zal zich
bij mij geene sirs geven.
— Gij zult bij God verantwoordelijk zijn voor
zulk een verwoedheid, zegde Ophelia.
— Weerdigheid! Ik zou wel eens willen weten
waar hij die weerdigheid vindt. Ik heb een bevel
gegeven voor maar vijftien dagen, en hem nog
gegeeft om zo licht te geven. Ik denk toch dat
daarin geene weerdigheid steekt?
— Geve weerdigheid! zegde Ophelia. Ik ben
zeker dat ieder meisje veel liever in eens dood
zou willen zijn.
— Zoo zou het iemand met uw gevoel konnen
voorkomen; maar al die schepsels worden er aac
gevoeren, en het is de eerste manier waarop er
orde onder haer kan worden gehouden. Als zij
eens denken dat zij zich aars van kiesheid en
dat alles kunnen geven, nemen zij een looppet
u, gelijk mijne bestienoed altijd gedaan hebben.
Ik ben nu begonen met haer anders te leeren, en
ik zal haer spoedig allen doen begrijpen, dat ik
een evoged zal zenden, om gezegeerd te
worden als de ander, als zij niet oppassen, zegde
Marie, glanzend om zich beziende.
Jae lieft haar hoofd haagen en kromp ineen
toen zij het beviel, want zij voelde dat het
bijzonder op haar geant was. Miss Ophelia bleef
e menzialis zinnen, alsof zij een of ander on-
tpi-ff-ff beest had ingezomen en op het geant
was om te leeren. Toen bedekte de hoo-
peltouloos een woordenstrijd met een mond van
karakter was, knoopte zij hare lippen vast-
sticht, stond op en ging de kamer uit.
Het was hard naar Rosa te moeten gaan
om haer te zeggen, dat zij toch niet voor haer don-
ker. Kort daarop kwam een der slaven zeggen
dat zij e meesters hem g'list had, Rosa naar
hem keu en schreeven, werd zij daar-om g'gespelt.
Eenig dader later stond M. p'inzend onder
eene der galerien, toen Adoff bij hem kwam, die

sedert den dood van zijnen meester zeer misnoe-
dig en bedrukt geweest was. Adoff wist w i dat
zijne meesters altijd een bestel aan hem had
gehad, maar toeling zijn m-ster loefde, had hij
zich daar weinig om bekommerd. Nu deze ge-
stoverde was, was hij geen dag zonder angst
gewest, dat hij niet wist wat hem in den volgenden
kon overkomen. Marie had reeds verschillende
maelen haer procureur g'eraadpleegd en na
overleg met St-Clare's broeder had me s sloten
om het huis en al de beheden te verkoopen,
behalve die haer persoonlijk eigendom waren.
Deze laatste wilde zij inweden-m en in zich w'ed-
naar de plantage van haer vader bezeg-n.
— Weet gij wel, Tom, dat wij allen verkocht
zullen worden? zegde Adoff.
— Hoe hebt gij dat gekocht? zegde Tom.
— Ik had mij achter de voorrijde verscholen,
toen mevrouw met den procureur sp'ed. Over
eenige dagen zullen wij allen naar de openbare
verkoopng gezonden worden.
— De wil des Heeren geschied! zegde Tom
met een zwaren zucht, zijne armen over elkander
beenslaande.
— Wij zullen nooit weder zullen eene meester
krijgen, zegde Adoff b'naudw. Maar ik wil liever
verkocht worden, dan alwachten hoe het onder
m'vrouw met mij gaau zal.
Tom antwoordde niet. Zijn hart was vol. De
voort- of weerdigheid, de gedachte aan zijne vrouw en
kinderen rezen op voor zijne goddelijke ziel,
gelijk voor den zeezand, die bijpas in de hoven
schijnrukt licht, eene verschijnning optijt van
den kerktoren en de bekende d'ken van het dorp
zijner ge-boorte, die hij over de toppen der don-
kerer gelve slachta even ontwaart, om zo een
laast vaartwel toe te ropen. Hij klemt te zinnen
armen vast over zijne borst, b'wone zijne bitere
traanen en poode- te bilden. De arme, onnoozle
had hulk een zending oververklaarbaar
vooroordeed ten gunste der vrijheid, die het u
zeer moerlijk wist; en hoe meer hij zegde: Uw
will gebede! dat te oprosjer werd het in
zijn g'ant.
Hij zocht niet Ophelia op, die hem sedert
Ets's dood altijd m' bijzondere schik en vriend-
delijkheid had behaandeld.

ONZE LEZERS

zullen zeer wel begrijpen dat wij niet meer
antwoorden op de aanvallen van zeker blad, dat
zijne katholieke noot en weeklijks de geachte
hoofd Maan, niet, bedenk dat als ik kiesheid en
schuchter en bij een jong meisje verdoet, zij
spiegelt tot alle slechtheid in staat moet worden.
— Kiesheid! zegde Marie, met een lach;
een mooi woord voor zulken als zij! Ik zal haer
leeren dat zij met al hare sirs niet bezit is in
de volste d' langs de straat loopt. Zij zal zich
bij mij geene sirs geven.
— Gij zult bij God verantwoordelijk zijn voor
zulk een verwoedheid, zegde Ophelia.
— Weerdigheid! Ik zou wel eens willen weten
waar hij die weerdigheid vindt. Ik heb een bevel
gegeven voor maar vijftien dagen, en hem nog
gegeeft om zo licht te geven. Ik denk toch dat
daarin geene weerdigheid steekt?
— Geve weerdigheid! zegde Ophelia. Ik ben
zeker dat ieder meisje veel liever in eens dood
zou willen zijn.
— Zoo zou het iemand met uw gevoel konnen
voorkomen; maar al die schepsels worden er aac
gevoeren, en het is de eerste manier waarop er
orde onder haer kan worden gehouden. Als zij
eens denken dat zij zich aars van kiesheid en
dat alles kunnen geven, nemen zij een looppet
u, gelijk mijne bestienoed altijd gedaan hebben.
Ik ben nu begonen met haer anders te leeren, en
ik zal haer spoedig allen doen begrijpen, dat ik
een evoged zal zenden, om gezegeerd te
worden als de ander, als zij niet oppassen, zegde
Marie, glanzend om zich beziende.
Jae lieft haar hoofd haagen en kromp ineen
toen zij het beviel, want zij voelde dat het
bijzonder op haar geant was. Miss Ophelia bleef
e menzialis zinnen, alsof zij een of ander on-
tpi-ff-ff beest had ingezomen en op het geant
was om te leeren. Toen bedekte de hoo-
peltouloos een woordenstrijd met een mond van
karakter was, knoopte zij hare lippen vast-
sticht, stond op en ging de kamer uit.
Het was hard naar Rosa te moeten gaan
om haer te zeggen, dat zij toch niet voor haer don-
ker. Kort daarop kwam een der slaven zeggen
dat zij e meesters hem g'list had, Rosa naar
hem keu en schreeven, werd zij daar-om g'gespelt.
Eenig dader later stond M. p'inzend onder
eene der galerien, toen Adoff bij hem kwam, die

zullen wij ons aanranders de er niet doen hun
te antwoorden. Overigens, hante zullen kan
digen niet bereiken tegen dewelken zij gericht
zijn.

NIEUWS

uit de stad en de omstreken
Morgen, Hoofdst van Kerstmis, zal het
Zanggenootschap der H. Familie, om 3 ure
's morgens, in O. L. V. Kerk, de plechtige Mis
van de H. Theresia, met drie massasmen te
orkest, uitvoeren.
Na d' Mis, Kerstlid, solo voor harystomen en
kooren, woorden van M. Massar, muziek van A.
Hilborn.
Om 10 ure, Hoogmis van Van Weber, voor
soli, gemengde stemmen en orkest.
Onder het lof:
Jeu duels *memoria* J. Rigas.
Alma Redemptoris Jasparr.
solo van soprano en koor.
Genotrio E. Laminee
Zooals wij het in ons laatste nummer aange-
kondigd hebben, heeft het **Conservatorium
van Luik**, in zijn concert van
zaterdag, de **Cantate d' N. D. de Tongres**, van M.
Duyssens, leeraar bij het Conservatorium en be-
stuurder des Harmonie van de Concordia te
Tongeren, doen uitvoeren.
Vele onze med-burgers, liefhebbers van
goede muziek, wouden dit prachtig fest bij. Zij
zijn evenwip om te verklaren dat het gewoont
van M. Duyssens eene schitterende bijval ge-
noet heeft.
Wij ropen de aandacht onzer lezers op de
schitterende vertooning, welke de meesters van
het **St. Josephsconservatorium**, tezo-
maande 28 December om 7 1/2 ure, in de groote
zaal der Concordia inrichten.
Wij deelen verder het programma mede, dat
zooz wel samengesteld is, dat eene buitenge-
wonen bijval zal genieten.
Er zal veel volk die dag in de Concordia zijn!

Op de markt van Tongeren van donder-
dag, den 23 december, 22 koreien en
kalveren, 0 schapp, 249 vette varkens, 1538
magere varkens.
Pringen. — Laatste in mandje avond,
gal de heer P. Derwa, landbouwkundig ingenieur
van den Staat, alhier in de gemeentebestuur, eene
Blnke voordracht over de « Klaverrot », in
eene veel doordacht en overtuigend taal, zette
bij onze landbouwers aan te worden in groot
getal, de schoolaar was er i. zich op het kweeken
der dierren toe te leggen, ten eide-nog eenige
winst, op huidige dag, te kun en makke, doch,
vervoerd de voordrachtouder, de zroot-stron-
kisten van de landbouwers dezer str-o-k zij:
1° te weinig gebouwen; 2° te weinig stallen en
ten 3° te weinig veiens.
Een middel, zegde hij, om het halste gebrek,
omissies te verhoopen, is het zamen van de
verschillende klaverorten, welke veel en zeer rijk
voortel brennen, voor alle gronden geschikt zijn
en welke dezelven verrijken in: potasch, phos-
phoor, stikstof en ozonik-beraanddelen.
Vervolgens spreekte de heer Derwa over de
verschillende klaverorten, over de hoefvecht
te gebruiken naar de heerde, alsmede over de
samenstelling, welke de landbouwers per hectare,
dieren aan te weiden, hoe zij te moeten be-
zorgen, en op den afker zamen.
Ook nam die voordracht over de voortgang
bij verspreiden van klaverzaden en het zamen
aanhoorders aan noodt vermits zaad te koopen en
nog minder het te zamen.
Ten slotte, behandelte hij de verschillende wijzen
om den vijand van den klaver, af te weeren en te
verdelgen.
Hij raadt, ten laatste, zijne aanhoorders aan de
verschillende klaverorten, over de zaaizig,
onder elkander te mengen, om, zoo doende, een
goed beest klaverland te b-koomen. Daar waar
soms de eene soort niet pakt, lukt eene andere
soort eene zeer rijk.
Ik reken mij den tolk der aanwezigen, om den
heer Derwa te bedanken voor de leerrijke voor-
dracht welke hij ons komt te geven. Menige land-
bouwer zal er, op tijd en stond, zijn niet uit witen
te trekken en zoo doende, heeft de voordracht-
gever eene waren dienst aan ons, landbouwers,
bewezen.
Het ware te wenschen dat zulke voordrachten
talrijker gege-n-worden om alzo den kniepen-
den landbouw eene behulpzame hand toe te
reiken.
EEN AANZIEKELIJK BOEK,
F.

ONZE LEZERS

zullen zeer wel begrijpen dat wij niet meer
antwoorden op de aanvallen van zeker blad, dat
zijne katholieke noot en weeklijks de geachte
hoofd Maan, niet, bedenk dat als ik kiesheid en
schuchter en bij een jong meisje verdoet, zij
spiegelt tot alle slechtheid in staat moet worden.
— Kiesheid! zegde Marie, met een lach;
een mooi woord voor zulken als zij! Ik zal haer
leeren dat zij met al hare sirs niet bezit is in
de volste d' langs de straat loopt. Zij zal zich
bij mij geene sirs geven.
— Gij zult bij God verantwoordelijk zijn voor
zulk een verwoedheid, zegde Ophelia.
— Weerdigheid! Ik zou wel eens willen weten
waar hij die weerdigheid vindt. Ik heb een bevel
gegeven voor maar vijftien dagen, en hem nog
gegeeft om zo licht te geven. Ik denk toch dat
daarin geene weerdigheid steekt?
— Geve weerdigheid! zegde Ophelia. Ik ben
zeker dat ieder meisje veel liever in eens dood
zou willen zijn.
— Zoo zou het iemand met uw gevoel konnen
voorkomen; maar al die schepsels worden er aac
gevoeren, en het is de eerste manier waarop er
orde onder haer kan worden gehouden. Als zij
eens denken dat zij zich aars van kiesheid en
dat alles kunnen geven, nemen zij een looppet
u, gelijk mijne bestienoed altijd gedaan hebben.
Ik ben nu begonen met haer anders te leeren, en
ik zal haer spoedig allen doen begrijpen, dat ik
een evoged zal zenden